

۲۰۶۴۴۷۷

اعدام و هول

دیوانی مه حوی

(مه لا محه ممه دی کوری مه لا عوسمانی بالخی)

ساغر دنده وه:

مه لا عه بدول کهریم خوده ریس و محه ممه د مه لا کهریم

پیدا چوره وه:

م. ئاران



سرشناسه: محوی، محمد/ ۱۸۳۷-۱۹۰۹ م.
عنوان و نام پدیدآور: دیوانی مه‌حوی (مه‌لا محهمه‌دی کوری مه‌لا عوسمان بالخی)، ساغر‌دنه‌وه: مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم
موده‌ریس و محهمه‌د مه‌لا که‌ریم
پیداچوونه‌وه: م. ناران
مشخصات نشر: سقز: انتشارات خانی، ۱۳۹۸
مشخصات ظاهری: [۳۳۶ ص] ۱۳×۲۱ س.م.
شابک: ۹۷۸۶۲۲۶۲۷۴۰۳۳۰۳
وضعیت فهرست‌نویسی: فیا
یادداشت: کردی.
موضوع: شعر کردی - عراق - قرن ۱۹ م
موضوع: Kurdish Poetry - Iraq - 19th century
شناسه افزوده: اسماعیل نژاد، محمد، ۱۳۶۰ - گردآورنده
رده‌بندی کنگره: PIR ۳۲۵۶
رده‌بندی دیوبی: ۸۹۹/۲۱
شماره کتابشناسی ملی: ۵۹۱۹۲۴۸



دیوانی مه‌حوی

مه‌لا محهمه‌دی کوری مه‌لا عوسمان بالخی
ساغر‌دنه‌وه: مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌ریس و محهمه‌د مه‌لا که‌ریم
پیداچوونه‌وه: م. ناران
نۆره و سالی چاپ: یه‌که‌م ۱۳۹۸ ی هه‌تاوی
په‌رراژین: ئومید موقه‌ده‌ده‌س
رووبه‌رگ: نه‌سرین کاکێ
ده‌زگای چاپ: بلاوگه‌ی خانی
شابک: ۹۷۸۶۲۲۶۲۷۴۰۳۳۰۳
نرخ: ۵۵۰۰۰ تمه‌ن - ۸۰۰۰ دینار

سه‌قز، مه‌یدانی هه‌لۆ، چاپه‌مه‌نی خانی، کتێب‌فرۆشی هونه‌ر و نه‌ندیشه
پتیه‌ندی: ۹۸۰ ۸۷ ۳۶۳۰ ۸۴۰۲

www.kurdbook.ir

پیرست

- ۱۹ پیشه کی
- ۲۱ ز بنامه ی مه حوی
- ۲۳ ز ره لکان
- ۲۴ پیتی همه زه
- ۲۴ که : مری فرموو نهو شاهه به اقرأ
- ۲۵ پیتی نه لف
- ۲۵ له م به حری دتنه لکم جانت بدا خودا
- ۲۶ بو گو مبولانی چون مه بیهرتی، خودا
- ۲۷ به جی نایی، ده بی پروو نهینه
- ۲۹ یار از وفا گذشت بر این کشتن
- ۳۱ نه ری دل بی شهرابی له علی گولرنگت له گیل چ بکا؟
- ۳۲ تیگه یو شیوه نیه نه مرؤ، دا سبه ی شایی بکا
- ۳۳ مژدینکی چه نده خوشه ره قیپی ملی شکا
- ۳۴ گهردی ری هیه ستاوه جی داوا ده کا
- ۳۵ وهک بولبول نهو دل به گولی پروو که پروو ده کا
- ۳۶ دهوری ههر چاویکی نه مرؤ داوه سه د فو جی به لا
- ۳۷ دهم و زاری تیا مایته وه ره نگاری ریق نه ممما
- ۳۸ بوومه خاکی سه ری ری، پییه کی تا پیمانا
- ۳۹ که دل ده تویته وه بو تو، ده که ی نهو پرؤزه تو برؤا
- ۴۰ که ی له کن نه حمه ق ده بی حاجه تی دانا ره و؟
- ۴۱ نه ی جه مالت نووری دیده ی نه نییا

- تېپى ب ۴۲
- بۇ شەۋى ھىجر ئەۋ مەھە ۋەك ئاقتاب ۴۲
- ماھى من پۇژى ئەۋ پۇۋ لا دا نىقاب ۴۳
- زىلەى موعەللىم، ئەۋ گولنى پۇۋمەتتە خىستە تەب ۴۴
- بە يادى ئەۋ لەبە، ئەى شۇخى پۇۋمەت پۇژى مەھ غەبغەب ۴۶
- كە تۇ غايىب لەبەر چاۋم دەبى، چىم بى ئە تۇ غايىب ۴۷
- دەرسى: بۇ چى من دەرگەۋتەم ۋ دۇ بوۋ لە تۇ غايىب؟ ۴۸
- بىلى ت ۴۹
- كەم بە ۋەك ئەۋ دەمە، سىدىق ئەم دەمە ھەم كەم، بوۋە قات ۴۹
- دۇ لە سە خۇ چوۋنى بەى دەرپەى دەلىلى يارە ھات ۵۰
- خىزىر، دەۋر، ئاۋر، ھەياتى بىرە ئاۋى ھەيات ۵۲
- خەلاسى ۋەنە قەت ۋى ئەسىرى زولفى زنجىرت ۵۳
- جىگىز زىخم تەۋرەنەن ۋە زىغم شاد است ۵۴
- نەۋەك ھەر چاۋى بەستە خۇنى ھەر مەست ۵۶
- خەرامى ناز ئەگەر ھىنايە لەنەن سەدىرى مەۋزۋونت ۵۷
- بەدەم مەۋجى خويىنى ئەشكەرەم، بىروانە ۋەنە پۇت! ۵۸
- دۇدۇزە تىرى ئاھى فەقىرائى پۇۋت ۋ قەۋت ۵۹
- دەمەت چى، پىر لە دۇر، دۇرچىكى ياقۇۋت ۶۰
- ئىتتىفاقى، ئاقتاب ئانى موقايىل بوۋ بە پۇۋت ۶۱
- ۋەكۇۋ پۇژ ئەۋ مەھە لەۋ دۇۋرە دەرگەۋت ۶۲
- خودا بىدا، لە ھىلىكى دەدا، سەىرى ھەيە پىكەۋت ۶۴
- بە كەس ئابى بوتى من ئاشنا قەت ۶۵
- پىتى ج ۶۶
- بۇ پارە ھەيفە خۇ دەكەيە پۇۋلى ئارەۋاج ۶۶
- پىتى ج ۶۷
- تۇ نەبىنەن، نوۋرى ئەم چاۋانە بۇچ! ۶۷
- نەم غەسەر، غەسەر ۋە قەتە لەۋ فاجىرى ئە ھىج ۶۹

- پیتی ح ۷۰
- ساقی، نهی مایه‌ی تهره‌ب له‌ب، په‌رچه‌مت په‌یحانی پرووح ۷۰
- که تیغت دل ده‌کا دوو قه‌د، ده‌دا ته‌بشیری «قَدْ أَفْلَحَ» ۷۱
- پیتی خ ۷۲
- به سورمه بویه دل‌به‌ر خه‌نجه‌ری موژگانی دا په‌رداخ ۷۲
- پیتی د ۷۳
- دلی سووتا به حالی زاری تیفلی دلم و چاری کرد ۷۳
- خه‌یائیکه به‌قایی به‌فه‌ناچوونی جه‌سه‌د ۷۵
- پیتی ر ۷۷
- له‌ئولکه‌ی عییشه‌ی، ابی چوونه‌سهر دار ۷۷
- نه‌ی نه‌ی که مه‌ستی غورووری به‌هاتی کار! ۷۸
- نه‌گه‌ر تو پرووح حالیتی له «له‌یلا» شوخ و زیاتر ۸۰
- موحه‌ققه‌ق هه‌ر که سنی، سله‌کیه‌حقوق و حه‌قیه‌مه‌نزوور ۸۱
- نه‌وه‌نده‌ی نه‌هلی دنیان نه‌هلی دن، تاقه‌پوژی گهر ۸۲
- پیتی ز ۸۳
- نه‌و عیشه‌بازه‌ده‌رحه‌قی من چاره‌ک باز ۸۳
- واعیز له‌په‌ندی مه‌یکه‌ده‌ده‌گری که نی‌تیراز ۸۵
- تو نه‌بی مه‌لجه‌نی من بی، نه‌به‌دا نیمه «مه‌لا» ۸۶
- بوته‌موئیس، بوته‌مه‌نوا، قه‌وم و شاری نه‌لعه‌یار ۸۷
- به‌داوه‌وه‌عزی و خو‌شی به‌تاوه‌یا‌حافیز! ۸۸
- پیتی ژ ۸۹
- پرووتی دی، له‌و پوژه‌وه، گهر پوژه‌سهر‌گه‌ردانه‌پوژ ۸۹
- پرسا حال‌م، که من که‌وتم له‌به‌ر بییا درێژ ۹۲
- پیتی س ۹۳
- بی میهر و بی مرووه‌تی تو هه‌ر عه‌له‌لخوسووس ۹۳
- پیرسه‌حال‌م، ئیهمالی وه‌فا به‌س ۹۴
- چ بکه‌م، نه‌نه‌و که‌سه‌م که که‌سم بی له‌لا به‌که‌س ۹۵

- ۹۷..... زەمزمە چىيە، بە زەمزمەي ئايات و سەد ھەدىس
 ۹۸..... پىتى ش
 ۹۸..... بەس بکە، ئەي ئەشكى خوينىم، بە غەممەزى تەلاش
 ۹۹..... لەکن مەن ئەسلى نىيە و نەبوە عەيشى تەنھا خوش
 ۱۰۰..... پىتى ع
 ۱۰۰..... شەتەئى ناوى كە زاهيد بۇ وزوويەك كىردووه زايە
 ۱۰۱..... كەلامىكە لە ھىكمەت كەيل و جاميع:
 ۱۰۳..... ى غ
 ۱۰۳..... دۆزەخ لە عىشقە خالى و جەننەت لە دەرد و داغ
 ۱۰۴..... پىتى ب
 ۱۰۴..... لالە رەي عىز ئەمرو مەوج ئەدا، دەم پەر لە كەف
 ۱۰۵..... پىتى ق
 ۱۰۵..... ئەو دەمە رۇخ سەبەب بوو لەبەر دەردى فىراق
 ۱۰۶..... ۋەك بولبول، ئەي تازە گۆلەم پەر بە دلمە شەوق
 ۱۰۷..... ئەوى ئەمرو بە دەورى تەختا ھەلەلەي مەخلووق
 ۱۰۸..... پىتى ك
 ۱۰۸..... چ خاكى كەم بەسەرما، مامەوہ تاك
 ۱۱۰..... مەتلوفە زەوقى زاهيد ئەوئەندە بە تامى نىك
 ۱۱۱..... زەمانەي پەر تەعەب دەتكاكە تىرۆك
 ۱۱۲..... ناشتى تۆ، تۆرى مەن، بۇ بىن سەباتى ھەر دوو يەك
 ۱۱۳..... ئەو سەروى نازە تەوسەنى ھىنايە تاز و تەك
 ۱۱۴..... پىتى گ
 ۱۱۴..... وتى: بۆچى و ھەبا بىن تىن و بىن رەنگ؟
 ۱۱۶..... پىتى ل
 ۱۱۶..... كە شىخ و واعىز و سۆفى بە جەننەت بەن گەد و گىيال
 ۱۱۸..... شەنەي بادى بەھارى ھاتەوہ، خوشى لە تۆ بولبول!
 ۱۱۹..... پەروانەيەك بە بولبولى وا وت كە «بوالفُضول»

- ۱۲۰ حه یاتم سهر فی عیشت کرد به نومیدی «فَمَنْ يَعْمَلْ»
 ۱۲۱ پیتی م
 ۱۲۱ نالهم له سینه، هم له دلم دهر د و غم حهرام
 ۱۲۲ بنازم من به کوفری زولفی تو نهی نافه تی نیسلام
 ۱۲۳ پروانه سووتم، وهره پروا که من نهام
 ۱۲۴ دیارم دهیری عیشق، جی به سووتن بی لهوی ده گرم
 ۱۲۵ له ناکهس کاریبا، خاکم به سهر، پویی به با عومرم
 ۱۲۶ نهوی دلدار و دلبرمه نهوا دهر و له بهرچاوم
 ۱۲۷ به پیر نهو ماهه وه چووم و به سهر چووم
 ۱۲۸ ام باس مسینه و دهر دی دهر وونی بویه دم نادم
 ۱۲۹ نهسی و سیدی قهیدی کهید و شهیدی نهفسی نهمارم
 ۱۳۲ بیبی، یا نهسی، من داد و بیدادی ده کهم
 ۱۳۳ تهره ب کهن، سر زو هیئاوه غم
 ۱۳۴ غونچه دل بوونم له حهرت لی تویه، غونچه دهم!
 ۱۳۵ پیتی ن
 ۱۳۵ وهک گول همموو ده مه دهر وهم سه به سهر زویان
 ۱۳۶ به هاری عومر نهوا گه بیه حوزه هیران
 ۱۳۷ همموو عالمته پابه ند و له دامان
 ۱۳۸ شه خسیکی ساحیب نه حوال پرسى که: نهی رتوون
 ۱۴۰ نیسبه بدری حوور و پهری گهر به له تو چوون
 ۱۴۱ له مهخانه، خودا، گهر تیمه دهر چین
 ۱۴۲ خودا کهی! بهس که بو دنیا نه مه نده ناین و توین
 ۱۴۳ پیتی و
 ۱۴۳ شهو که سئ پرسى له خو دهر خستی پروانه شهو
 ۱۴۵ که لیوی خوئیمی نوشی، شهوی خهت گرتی دهوری نهو
 ۱۴۶ دنیا تیا ترویه، مه وهسته تیا، برؤ!
 ۱۴۷ له دنیا دا دلارامیک و نارامی دلنیکم بوو

- ۱۴۸ له پر بهردی نه جهل بو شیشهیی عومرم نهوا بڼ زوو
 ۱۴۹ پیتی ه
 ۱۴۹ له چاوی بهد خودا حیفری بکا نهو شوخه سهرمهسته
 ۱۵۰ که دیم نالوزه چاوی، زوو وتم: نه فیتنه هه لیهسته
 ۱۵۱ له پڼگه ی مه هله که ی عیشق نه به لا جو نی، برا، لا ده
 ۱۵۲ عه جییم دی له عه قلی نهو که سه وا تی ده گا مه رده
 ۱۵۴ دیده عهینی جاریه، دل پر له ناری موقده
 ۱۵۵ حه ققا له په قیب نهو بهر و ده رگانه حه رامه
 ۱۵۶ به نه فسوون و دوعا ته سخیری نهو شوخه چ نیمکانه!
 ۱۵۸ ششاده، یا قه ده، یا سه روی په وانه
 ۱۵۹ له پیری ته خانه ی عیشق نهو ی سه وزه ی کهوا شینه
 ۱۶۰ له روری هه را نه که نه خه یمه ی تان و پو شینه
 ۱۶۱ غایب له دیده، زوی، مرم، دل مه پیتنه وه!
 ۱۶۲ دهوای نه نه فسه لهو نه دهو، هه ر ده رده وه ک جیوه
 ۱۶۴ که بی لئوی له سه ر لئوم بڼی، ده حه سه ر لئوه
 ۱۶۵ سه ر که جو شینکی نه بی، من نه تالم بو جیه!
 ۱۶۷ پیتی ی
 ۱۶۷ نه لئو مه ردم که دنیا پستی لهو، نهو پر و له نیاس
 ۱۶۸ دل مه ده رها ت و تو هه ر ده ر نه هاتی
 ۱۶۹ له تاو نه عدا عه دوو بهر نیوه دوژمن نیلتیجا باری
 ۱۷۰ حه قی بوو دل له کویا ما به سینیه تیمه نارازی
 ۱۷۱ سه روی په وانه قامه تی لاوی په واندزی
 ۱۷۲ به نوشی جانی و ه رده گرم پیاله ی زه هری هه ر تیشی
 ۱۷۳ پیری نو فووزی کرده به دهن، به سیه ته نه لی
 ۱۷۴ «لا عاش سوی ذکرک قلبی و لسانی
 ۱۷۵ ده بی دل و یسه تیکی وه که فله ک زیاتر وه که ف پیتی
 ۱۷۶ له سایه ی دهووری چه رخی سوفله په روه ر له ک به له ک ده دوی

- ۱۷۸ دلې بردم به شوخي دلبريكي تازه سهرله نوې
 ۱۷۹ تېده گا ههر كهس بكا فه همې پروموزي مه عنه وې
 ۱۸۱ گوم كه بوو راهې هوډا، شاهرپه هه گومراهې
 ۱۸۲ دلفريبي دلبري دلدار، هه!
 ۱۸۳ خه تتي دهوړي لتيوي نالت نهې مه سيحلا لام وېن
 ۱۸۵ ناييني
 ۱۸۶ مه سنوولمه نيكانه له وهه هابي موسته عان
 ۱۹۸ «اسحان» نهو خودايه كه نه قلې په يه مبه ران
 ۲۰۰ خودايا! نيراده ي موناجاتمه
 ۲۰۱ دم نه سهره، خريسي نيسبه تتي چاويكي بيماره
 ۲۰۴ «او صا...» نهو به خري نووړي عيلم و عيرفانه
 ۲۱۵ چوارخشته كييه
 ۲۱۶ ناوي عه نيم پروزابه
 ۲۱۶ حه رانه وا بهرن ناوي لاي مگر وني تو نه حباب
 ۲۱۷ نهو دهووت بابهي كه خه لقي ناوي، نه به نجي جه ناب
 ۲۱۷ ده مي به ويسعه تتي كورسي كه رهم كه پيم نهې بهب
 ۲۱۸ نه هلي عيبره ت ماوه گهر، بي سهيري ناسر ما بكت
 ۲۱۸ «از دير مغان آمد يارم قدحي در دست»
 ۲۱۹ تيگه يشتن مه غزه، نه م نينسانه پوست
 ۲۱۹ چييه نه م هه موو ته ننه و منمنت
 ۲۲۰ شهوي له يلا به مه جنووني دهوت: بنواره حالي خوت
 ۲۲۰ نه سيمي سويجدهم! شه بگيري تا نه سكه له ي بيرووت
 ۲۲۱ شيخي هه مه وهنديكي ددها پند و نه سيحه ت
 ۲۲۱ به ته رپه نه م نه خوشي بيچاره ت
 ۲۲۲ نهو مه سخه رهي زه مانه به شاه و وهيري كرد
 ۲۲۲ زالمي دلره قي پرووگرزي موسولمان نازار

- ۲۲۳ رۆلە! گەر ھەز دەكەى بىيە شاكوپ
 ۲۲۳ ئەم رۆژھەلاتە نوكتەيەكى خوش و دلپەزىر
 ۲۲۴ دل فەكرى كردهو: چىيە قىرم بوو بە شىر؟
 ۲۲۴ دلشەكەتى تىرى كىم؟ چاوى بزانى مەگەر!
 ۲۲۵ تەبخالەيەكى جوان و لە غايەت بەدەر لەزىز
 ۲۲۵ ئەھلى فەزل ئارام و پرووناكى نە شەو ئەسلانە رۆژ
 ۲۲۶ ھەققى بە دەستە گەر رەقى ھەستى رەئىسى جاف
 ۲۲۶ نىيە بە غەيرى ئەمەم ھىچى تر ئومىد و ئەمەل
 ۲۲۷ پەروازى جانە؛ رۆينى جانانە، وەرنە بۆج
 ۲۲۷ ئەسارەت بە گەي عالم لە بەردەستا ھەموو مەزلۇوم
 ۲۲۸ ھەگەز ئۆمەكە چى ھەر دەللىم و تى ناگەم
 ۲۲۸ وەكوو، ترورى ئۆشنى مەيى ئەو لەعلى ئۆشەنەم
 ۲۲۹ ئەو شەپانى، مەن ئەيدى ئاشتىم
 ۲۲۹ جەنابى موقتى ئەفەندى. شەيەك باران
 ۲۳۰ برىنانى دەروونم، چاوە-م، وەك چارمە وىران
 ۲۳۰ چوو ئەو فەرعەونە حىزە بۆ جەھەنەم، قور بە سەر ھامان
 ۲۳۱ چوتە چەم سەروى چەمان ئەشكەم ھەمان
 ۲۳۱ بنووسە، پىرى دلەم ئەمرى كرد، ئىتاعەم نەرد
 ۲۳۲ ئەربابى غىنا ئەوئەندە غەپرە بە زەپن
 ۲۳۲ لەو ساو، نوورى دىدە! كە چاوم بېرپوھ مەن
 ۲۳۳ ئەگەر لەيلا، ئەگەر فەرھادە، تا ھەشەر ھەر بىن مەمنوون
 ۲۳۳ ئەشكەم قەتارى بەست و ھەناسەم سوار بوو
 ۲۳۴ ئەم پارەپەرستانە لە خۇيان كە دەچن زوو
 ۲۳۴ شەمبە بۆ راو، بە يەكشەمبە بىنا دانى، بە دوو
 ۲۳۵ رەشى، بۆ كوشتنى، يەك رپورەشى بە دەستەو بوو
 ۲۳۵ لە دەورى دللى كە دى ئەم ھەموو غەم و تەعەبە
 ۲۳۶ دلەم وەك غونچە پەر خوونى فىراقى سەبەزەبۆشەكە

- ۲۳۶ یه کنی پرسى: که پیغمبر له گهل نهم شهوکهت و شانه
 ۲۳۷ مهیلی تیباغ و دل به جونونه و به هاریه
 ۲۳۷ مه حوی که غهیری دهستی دوعا هیچی که ی نییه
 ۲۳۸ زه مانه به عزه کهسانی له پر که ههلده بری
 ۲۳۸ ربی خسته خسته خانه که یاری خوجهسته بهی
 ۲۴۰ تاکه کان
 ۲۴۰ له م نه هله دا که نیشی که سی بی بی رهوا:
 ۲۴۰ له سهرایه حاجه تی بی بی رهوا
 ۲۴۰ دلم بی تابه، نه حوالم خه رابه
 ۲۴۰ که وای شو خا بیریکی به عه مدهن گرتنه من «مه حوی»
 ۲۴۰ بکه له من «افته حات» نهر گهره کته تو فوتو وحی رُوح
 ۲۴۱ تاجی سهرن شانان خاکی ده ری سه ی نه حمده
 ۲۴۱ وه قتی هه موو کرد ره هه بو وزوو زایع
 ۲۴۱ مونه ووه نه بوه له و «والله سی ی پاری تلمعتت خو دل
 ۲۴۱ چاو و گوئی بخوازه بو نیسی موهیر
 ۲۴۱ ههر چه نده تو «نهمین» ی به لی، ه علی نه من
 ۲۴۲ ناوی زه نه خدانن له ناو باغی به هه شان بیته یو
 ۲۴۲ درویه مه نعی جه معی زیدد، نه زهر که ن
 ۲۴۲ تو به که رهم تیره که ی گرتنه «مه حوی» شوکر
 ۲۴۲ من روزه ره شم و فهرقی نییه روزه ی من له شهو
 ۲۴۲ وه کوو سهروت دهوی له م باغه دا بی ههر به سهر به رزی
 ۲۴۳ نیگاری دیدهبازی من نه گهر پاوی هه وهس بیته
 ۲۴۳ من له یه کدا یه ک ده بیتم، چل له دوودا، دهه له سی
 ۲۴۵ قسمت فارسی
 ۲۴۶ (آ)
 ۲۴۶ ای خنده، ز زیر لب جانانه برون آ

- ۲۴۷ به عشق از ماسوا خالی نمودم سینه‌ی خود را
 ۲۴۸ کرد او گذر به خاک من خفته در بلا
 ۲۴۹ ای شکوه باغ حسن از سرو موزون شما
 ۲۵۰ ای صفای نور دل‌ها پرتو روی شما
 ۲۵۱ «الا یا ایها الساقی ادر کأسا و ناو لها»
 ۲۵۲ نه ثنا خوان تو منم تنها
 ۲۵۳ بر سر این مرده ای روح حیات افزا بیا
 ۲۵۴ (ب)
 ۲۵۴ تا به رغم من گشودی بر رخ احباب باب
 ۲۵۵ چه سمع آس دل باشدم تابی به سر امشب
 ۲۵۶ ز ماس گستگان شوق گم شد کعبه‌ی مطلب
 ۲۵۷ نقاب از پرده درام، جبینت ماه شهر آشوب
 ۲۵۸ (ت)
 ۲۵۸ دلم ز روز ازل طالب ستم شد است
 ۲۵۹ بر سینه‌ی عاشق اثر کینه حرام است
 ۲۶۰ ای دل مگو رقیب بر احوال من گریست
 ۲۶۱ هرکه پر زد سوی بود آمد به دنیا مرد و زادت
 ۲۶۲ در شهر تنابد ز جبینی مه الفت
 ۲۶۳ (ث)
 ۲۶۳ آه کز طور تو بس آه کشیدیم عبث
 ۲۶۴ (ج)
 ۲۶۴ ز مار گیسوت دیدم چها رنج
 ۲۶۵ به تعظیم جمالت کج کلاهاتند گردن کج
 ۲۶۶ (چ)
 ۲۶۶ حذر ز دام بلا کن، به زلف یار میبچ
 ۲۶۷ هیچ است میان و دهن دلبر ما هیچ
 ۲۶۸ باز از من شدی آزاده، ز من دیدی هیچ

- (ح) ۲۶۹ زان لب خوش آیدم سخن ار به، وگر قبیح
- (خ) ۲۷۰ به ماهی ماه من بردار يك ساعت نقاب از رخ
- (د) ۲۷۱ به آه و دادکردن دادم آخر رخت خود بر باد
- ۲۷۲ خانه‌ی عاشق نوازی‌ها پیش آباد باد
- ۲۷۳ از فغان خویشتن، شب بلبلم آمد به یاد
- ۲۷۴ دیده از بس نابجایی دیدنم آمد به درد
- ۲۷۵ برون شد یار با اربزم و شمع از انجمن گم شد
- ۲۷۶ به بالیدار ره تفقد
- ۲۷۷ نگار امشب وی خویش دلان داغدار آمد
- ۲۷۸ گل‌رخان از جلوی ناناشم افروختند
- ۲۷۹ روحانیان اگر گل کوی تو بو کنند
- ۲۸۰ گر همه تلخی و زهر و کین بود
- ۲۸۱ چو من بلبل گلی را چون تو رنگین بنوه می‌شاید
- (ذ) ۲۸۲ آن بلای دین و دل شد جلوه‌گر باز، العیاذ
- (ر) ۲۸۳ سبزه‌ی نورسته گلزار حسن انکارگر
- ۲۸۳ به جانم آتشی افکند و رفت آن بت، جفا بنگر
- (ز) ۲۸۴ رحم بر عاشق دل‌خسته نیاری هرگز
- (س) ۲۸۵ نپرسد حال زارم را نه اغیار و نه یارم کس
- (ش) ۲۸۶ زسرخ و زردها شد اشک وین رخسار ما را بخش
- ۲۸۷

۲۸۸	(ص)
۲۸۸	دل ز دام زلف دلگیرت نمی خواهد خلاص
۲۸۹	(ض)
۲۸۹	ای سوخته جگر بی دنیا تو آب محض
۲۹۰	آهم به عکس اشک به اشکم شده نقیض
۲۹۱	(ط)
۲۹۱	بر مهر چهره‌ی مه من چون دمید خط
۲۹۲	(ظ)
۲۹۲	دلم بگرفت از گفتار پر بی مایه‌ی واعظ
۲۹۳	(ع)
۲۹۳	از لاله کمر به مسیحا شده قانع
۲۹۴	(غ)
۲۹۴	از دل گم گشته از من من می یابم سراغ
۲۹۵	از خراب عشق درد اصدان بداری دریغ
۲۹۶	(ف)
۲۹۶	رحم بر بنده‌ی بیچاره نیاوردی حیف
۲۹۷	(ق)
۲۹۷	کس چه داند از چه شد دریا در آب دیده غرق
۲۹۸	(ک)
۲۹۸	دانی که روز هجر تو چون است هولناک
۲۹۹	(گ)
۲۹۹	صبا بویی برد زان روی گل رنگ
۳۰۰	پیام عشق چون خوانند بر سنگ
۳۰۱	(ل)
۳۰۱	گشتم به یاد موی میانت ز ناله نال
۳۰۲	(م)
۳۰۲	با صد قصور باز به دربارت آمدم

- ۳۰۴ خاک ره گشته شدم بلکه به پایی برسم
 ۳۰۵ می می چکد از لعل لب گاه تبسم
 ۳۰۶ چون نیم پروانه بلبل وار آهی می کنم
 ۳۰۷ ندهد چو رهم، بر در و دیوار بگیریم
 ۳۰۹ (ن)
 ۳۰۹ نقاب از رخ برافکن، محشری از جلوه برپا کن
 ۳۱۰ کس نشد در عشق، گفتم، این چنین شیدا که من
 ۳۱۱ ر فنون ترک تازی، ترک ما ماهر چنین
 ۳۱۲ (و)
 ۳۱۲ به من دیری مانده سر و سیم اندام مهر و رو
 ۳۱۳ (ه)
 ۳۱۳ چه شد خیره در دلم به چرخ
 ۳۱۴ از دور بر جنازه ام بنگر کسی نگاه
 ۳۱۵ به عالم گر نمودی ناروا خود را « وجه الله »
 ۳۱۶ کتاتم داد و بیدادش بجایی کی رسد اما
 ۳۱۷ (ی)
 ۳۱۷ گم شود نامت شنیدستم که نام پاک من
 ۳۱۸ کس نمی پرسد ز لاله، داغدار کیستی
 ۳۱۹ محبت یک قلم باشد نیاز و محنت و دردی
 ۳۲۰ نگارم تیغ ابرو داده آب از سرمه ی نازی
 ۳۲۱ خلیل از بت شکستن در نظر می داشت اشکالی
 ۳۲۲ دهن نمای شرفیاب گوهر افشانی
 ۳۲۳ تقریظ شرح مثنوی تألیف والی عابدین
 ۳۲۳ « جامی » آن از جام عشق دوست مست
 ۳۲۵ رباعیات، قطعات و اشعار دیگر
 ۳۲۵ ای بسته کمر به قصد قتل سر ما
 ۳۲۵ فرستادی ز روی التفاتم سرو را يك سيب

- ۳۲۵ رزق را روزی رسان پر می دهد
- ۳۲۶ شهنشاهی غلام و بندگی کردن بکرد ایجاد
- ۳۲۶ ز نور عشق تا هوشم بدل، جوشم به سر باشد
- ۳۲۶ «عالمی خواهم ازین عالم بدر»
- ۳۲۶ «برگ درختان سبز در نظر هوشیار»
- ۳۲۷ تا سر و دست است بکار ای جوان
- ۳۲۷ چون شجاع الملك دیدم با جنابت در نزاع
- ۳۲۷ «بین الدؤل» چو رو سیه رو زرد شد به جنگ
- ۳۲۷ از افق دیدم برآمد بدر در شکل هلال
- ۳۲۸ صد روز باز طلبکارت آمدم
- ۳۲۸ در قلمه ای که اوست دامن ترسم
- ۳۲۸ جایی که بود جنوه گه نیر اعظم
- ۳۲۸ دو بیتی را به در بهر این شهزاده من تنظیم
- ۳۲۹ آفریده تا جهان از وده و شادی آفرین
- ۳۲۹ در خرمن کائنات کردیم نگاه
- ۳۲۹ یک پند بی مناسبه و پر مناس
- ۳۲۹ ای دل عرفا جمله نجوم اند، بود مه
- ۳۳۰ در جنت سرای لطف بر عالم چو بگسادی
- ۳۳۱ تخمیس دو بیت مثنوی
- ۳۳۱ دوری از این شهر و این قوم عنود
- ۳۳۱ پس همان به هر دم آری «محویا»
- ۳۳۲ تخمیس دو بیت سعدی شیرازی
- ۳۳۲ ای مبرا وجودت از همه ریب
- ۳۳۲ شد محمد ز رحمت معلوم
- ۳۳۳ فردها
- ۳۳۳ حاجت چو روا می نشود ز اهل کرامات
- ۳۳۳ تا آن بت مه پاره ز رخ پرده برانداخت

- ۳۳۳..... ز چشم اشکبارم هر طرف در خون دل باید
- ۳۳۳..... چو نقش پا به حال چشم پر امید من بنگر
- ۳۳۳..... چرا سربسته ماند قصه‌ی دل
- ۳۳۴..... ای بیرون از و هم و قیل و قال من
- ۳۳۴..... هر دم آرم لب ساقی به خیال
- ۳۳۵..... القسم العربی
- ۳۳۶..... سامِعْ عَزْلِهِ عَلَیْهِمْ اَعْتَرَضْ